

LA VEU DELS LECTORS:

Casal d'amistat amb Cuba de Lleida

Carta de condolència per la mort de Fidel Castro

El Casal d'amistat amb Cuba de Lleida ha fet arribar les condolències al president del Consell d'Estat, Raul Castro, i a la seva família i a tots els revolucionaris de Cuba i del món per la desaparició física del comandant Fidel Castro.

No ha de ser un dia de llàgrimes sinó de lluita. Com li hagués agradat al comandant. Fidel: tu que vas lluitar tota la vida pels pobres de la terra i vas ser un exemple d'honradesa, capacitat de treball i de sacrifici, tu que vas portar l'educació, la solidaritat, la sanitat als més pobres del món, aquest exemple quedarà per sempre en la memòria dels pobles.

Vosaltres que vareu encendre la flama a Sierra Maestra. Aquesta flama ens ha il·luminat en aquests anys tan difícils després de la caiguda del camp socialista. L'imperialisme no va poder amb tu, malgrat els més de 600 intents i atemptats contra la teva vida.

Fidel està i continuarà estant amb nosaltres. Milions de persones seguim el seu exemple i no pararem fins aconseguir el socialisme. Comandant, fins a la victòria sempre, vencerem!

Piuladors Lleida

Carta abierta a los jugadores del Lleida Esportiu

Estas líneas empezaron a tomar cuerpo en nuestra cabeza en el último partido jugado en casa. Estamos seguros de que el día que firmasteis por el Lleida Esportiu, un equipo que ha rozado el ascenso y lleva cinco años entre los 5 primeros, no esperabais estar en el puesto 18 ni tampoco luchando por objetivos que, por vuestras cualidades, nunca deberíais. Sabemos que no ha sido fácil desde el minuto uno, con partidos aplazados, muchas caras nuevas, lesiones, mala suerte, errores puntuales en los peores momentos, errores arbitrales...

Este viernes volveremos al Camp d'Esports, queremos

veros como en la segunda parte ante el Barça, o como el asedio contra el Sabadell. Sin miedos, sin complejos, unidos y con la afición de vuestro lado animando. Juntos seguro que saldremos adelante. Nosotros confiamos, queremos que vosotros confiéis. De los peores momentos, salen las mejores cosas, y esta vez no tiene por qué ser diferente.

Sabemos que no somos los 12mil que esperabais, pero de los que estamos, estamos a muerte con vosotros. No os faltará ni un gramo de nuestro aliento para poder hacer llegar a ese balón dividido y que salga ese último pase. Lo bueno del fútbol es que cada semana te da otra oportunidad.

No os pedimos que ganéis, solo queremos que os dejéis la piel por esta camiseta. Si es así no nos parará nadie y la dinámica cambiará. Y ahora salir al campo sin miedos ni complejos, a morder al rival, vamos a remontar esto y a demostrar de qué somos capaces chavales! Estamos seguros que con vosotros nos esperan grandes tardes en el Camp d'Esports.

Gracias equipo por venir a defender los colores de nuestro corazón.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

La mutació sentimental a la Caselles, llibreria

ITARDE, QUERIDO!
MARISA GARCIA
VIÑALS

Tot humanitzant l'exposició dels 60 anys de la IA (Intel·ligència Artificial), el passat 22 de novembre, la Llibreria Caselles del carrer Major de Lleida convida Carme Torras a dictar conferència. Entre altres coses i cossos, relés i rèsets, escriptora llicenciada en matemàtiques, doctora informàtica, professora d'investigació a l'Institut de Robòtica (CSIC-UPC). *Dissenyant l'assistent perfecte: robòtica, ètica i literatura*, alerta la seva conferència inaugural. Què m'has dit? M'entaforo el barret i surto esperitada, no sigui que em quedi arrambada al mig del carrer qual replicant *nexus 6* per *overbooking*. Uf!..

Aterro. Esbufego. Error. Horror. Sobren cadires. Falten culs. Carme Torras, guardonada amb el Divulga del Museu de la Ciència de Barcelona, el Rafael Campalans de l'IEC i medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya, també s'ha afanyat nombrosos premis literaris, com el Pedrolo 2007. Per cert, on són els pedrolians? No en veig ni un. Ni tan sols Carles Porta, ufanós de la seva inhumana adaptació cinematogràfica *Mecanoscrit del segon origen*. Tampoc no veig el paer en cap, l'Àngel Ros, i el megaseguici municipal, partidaris de la creació d'un Museu de la Ciència (la nineta dels teus ulls, alcalde). Sigui on sigui, el científic lleidatà Joan Oró es tapa la cara avergonyit. Lleida no és ni una ciutat de ciència-ficció...

D'oncs ells i elles s'ho han perdut. Immersa en el rol de científica lletraferida, Carme Torras sedueix cenyint-se al guió: apel·lant l'ètica, el disseny dels robots socials esdevé l'encontre entre ciència i ficció. Dit en paraules de la Torras, "El desplaçament

de la robòtica de l'àmbit industrial a l'àmbit social, degut a la necessitat de mà d'obra assistencial, ha afavorit l'interès dels investigadors científics per l'especulació literària de la ciència-ficció". Qüestions sobre ¿com pot afectar els nadons que estiguin a càrrec de mainaderes *robotiques*?, anticipades en novel·les com *Robbie* d'Isaac Asimov; *Nanny* de P. K. Dick, o *I sing the body electric* de Ray Bradbury, ara són debatudes en congressos científics. Del paper de la ciència-ficció en la literatura o en el cinema, avançant escenaris futurs per crear debats, se'n fan ressò multinacionals que inverteixen en robòtica. Intel 2010, engegava *The Tomorrow Project*, iniciativa

Si els robots ens han de modelar, ¿quins robots volem per no esdevenir uns zombis?

que encomana a quatre escriptors de renom del gènere, relats sobre el futur de les tecnologies...

La cirereta del pastís sobre com pot canviar la naturalesa humana amb la creixent interacció amb els robots, és la referència de la Torras a la seva novel·la ambientada en el segle XXII, *La mutació sentimental* (2007). La cita de Robert C. Solomon que encapçala el llibre, "Són les relacions que hem anat construint les que al seu torn ens modelen", avisa per on van les suggerents i lúcides elucubracions. No farà un *spoiler* d'aquesta inhòspita, inquietant novel·la que m'he llegit d'una tacada nocturna, ni del sorprenent final. Sí que davant les nostres pors quant la pèrdua d'humanitat que comporta el progrés, em ve de gust avançar el què es pregunta la psicòloga Silvana, personatge clau: "Per què acceptem d'entrada que el progrés tecnològic i el desenvolupament humà siguin trajectòries divergents?". I segueix, "Robots n'hi haurà, ho vulguem o no, proposo afavorir aquells que siguin estimulants". La robòtica en acció. Dit d'altra manera, si els robots ens han de modelar, com els mòbils, ¿per quins robots ens volem deixar modelar per no esdevenir zombis?..

Torras també planteja la solitud d'una nena de 13 anys, Cèlia, congelada un segle abans. Les seves reaccions, en ser despertada, seran crucials pel desenvolupament de la trama. Aquest octubre, una anglesa de 14 anys amb càncer terminal, guanyava una batalla legal per preservar el cos congelat que en un futur puguin despertar i curar. Si la ficció s'avança. Ara ho fa la realitat.